

Отже, досліджуючи антропонімічний матеріал легенд та опові-
дань про опришків, ми спостерігали різні способи і засоби найме-
нування особи на Гуцульщині на поч. XVIII ст., характерні особ-
ливості гуцульського антропонімікону.

МИРОСЛАВА ПІГУР

/ Тернопільський педінститут /

ОДНА ЛЕКСИКОГРАФІЧНА ПРАЦЯ

ВОЛОДИМИРА ГНАТЮКА

У своїх працях В.Гнатюк насамперед цікавився суспільно-істо-
ричною поезією, бо ці твори тісно пов'язані з життям народу, по-
яснюють його історію.

Він підкреслював, що фольклор - це постійне джерело, яке
живе в рамках людського колективу: "Доки нарід жив, доти його жи-
тє мусить мати конкретні форми на зверху, які мусять об'являтися
між иньшим і в його народній поезії. Цілковитий загиб народної
поезії означав би й загиб народа" /В.Гнатюк. Пісенні новотвори.
-ЗНТШ, т. I, -с. 9/.

Серед пісенних жанрів /в основу поділу на жанри клав його
суспільну функцію/ В.Гнатюк окремо виділив лірницькі пісні. Крім
записів цих пісень, фольклорист склав і словник лірницького гово-
ру. За словами В.Гнатюка, лірники, крім пісень народних, виконува-
ли і пісні, що мають джерело в писемній літературі. Цій пробле-
мі В.Гнатюк присвятив працю, "Лірники Буцацького повіту в Галичині"
/див. : ЕЗ, II, 1896/.

Свою мову лірники зовуть либійською. "Мова та огранічаєсь не
многими словами і не знаю, чи ще з раз знайшло би ся в ній тількио
слів, кілько в записаних" /В.Гнатюк. Словарець лірницького говору.

-ЕЗ, т. 2, -с. 6/.

Словарець, складений В.Гнатюком, включає 381 реєстрове слово, враховуючи форми слів, напр., форми роду: ст^аурочник - кум, ст^аурочниця - кума.

В Словник внесені назви місцевостей цим говором: Кал^аути - Чернівці, Коріш^чики - Зеліш^чики, Бу^чпіль - Бучач, Пітр^усьянка - Скала, Бут^ню - Борців і ін.

Словарець включає в свій склад також 23 звороти, наприклад: пнай з маньком-ходи зі мною; попнайм до шуста-підемо до міста; манько вольну-я хочу; з йутного - з другого і ін. Характерним є те, що формальна структура цих зворотів рівнозначна структурі аналогічних зворотів української мови.

Всі реєстровані слова подано в алфавітному порядку з наголо-сом, а справа подається їх тлумачення: ан^друс - брат, ан^друска - сестра, ар^нак - когут, ар^начка - курка.

Форми роду в лірницькому говорі утворено аналогічно до форм роду в українській мові: ан^друс-ан^друска. Аналогічні /за формальною структурою/ словотворчі процеси спостерігаються і в утворенні різних частин мови лірницького говору: козумний-козум /розумний-розум/, кубрити-кубрак /жебрати-жебрак/, двін^ьа-двійний /два-другий/.

Є в цьому говорі і пестливі форми: Йуниц-син; Йуньчик-синочок. Частка - ся в зворотних дієсловах має форму сьи і з дієсловами пишеться окремо: дбуфтати сьи - сміятись, дубунити сьи - сваритись. Така специфічність лексики жанру дає змогу відшукати відомості про заняття співців-лірників, про умови їх життя.